

sibste Taler, og navnlig deri, at jeg troer, at Krigsministeren ikke har gaaet Sagen ved den Maade, hvorpaa han før behandlede Spørgsmaalet om Voligen, men jeg kan dog ikke ganske tiltræde hele den Betragtning, som det ærede Medlem gjorde gjældende. Ogsaa jeg anseer det for absolut nødvendigt, at Chefen for Officereskolen boer paa Skolen; det hører absolut til, for at den rigtige Aand kan herske der, for at Alt kan gaae præcist, og for at den Disciplin kan øves og læres, som skal læres der. Det er altsaa en Nødvendighed, at der indrømmes Chefen for Officereskolen Tjenestebolig paa Skolen. Men jeg kan ikke indrømme, at den nødvendige Tjenestebolig ikke alligevel er et Gode og maa erkendes som et virkeligt Tillæg til Lønningen for den, som faaer den, og jeg maa tillige betegne det som Noget, der nærmer sig til et otøst Ordspil, at man strides, om det skal hedde „Tjenestebolig“ eller „Fribolig“. Jeg skal bemærke, at vi have tidligere Lønningslove, hvori Tjenesteboliger af samme Art bestemte ere betegnede som Friboliger og som Dele af Vedkommendes Lønning. Vi have saaledes en Lønningslov for Universitetet, de lærde Skoler og nogle andre Instituter, i hvilken den ærede Krigsminister vil finde den Bestemmelse, at Rectorerne ved de lærde Skoler lønnes med den og den Sum og desuden med Fribolig. I den nævnte Lov er altsaa den fri Bolig betegnet som en Deel af Lønningen, men den er ikke bestomindre ligesaa meget en Tjenestebolig, thi der er den samme Grund ved disse Underviisningsanstalter, som der er ved Officereskolen, til forsaavidt som der ikke er en absolut Hindring iveien derfor, at forlange, at de, der skulle staae i Spidsen for den, Rectorerne, skulle boe paa Skolen. Det gaaer altsaa ikke an at sige, at Voligen ikke maa betragtes fra det oeconomicke Standpunkt. Vi maae sige, at Chefen for Officereskolen har Oberstgage og desuden en Fribolig, der, da den ligger ved Kjøbenhavn, har en ikke ubetydelig Værdi. Vel kan denne Værdi jo ganske vist forringes lidt derved, at der berøves Manden det frie Valg af Bolig, idet han jo muligt ellers vilde kunne behjælpe sig med en Bolig, der var noget ringere; men han har dog altsaa til sin Oberstgage Tillæg af en Fribolig. Men det Spørgs-

maal bliver saa tilbage, om det Tillæg, der ligger i Voligen, er tilstrækkeligt, og derved komme vi altsaa, som den ærede foregaaende Taler bemærkede, ind paa selve Hovedspørgsmaalet. Med Hensyn dertil er jeg nu atter enig baade med den foregaaende Taler og med Krigsministeren. Jeg anseer ikke den yngste og selv ikke den mellemste Oberstgage med Tillæg af en Fribolig — der træder istedetfor den Bolig, som vedkommende Officer maaskee ellers kunde skaffe sig for et noget mindre Beløb end Friboligens Værd, naar han vilde være tarvelig i sine Fordringer — for at svare til Vigtigheden af det Embede, der her er Tale om, og til det store Ansvar, som dermed er forbundet. Jeg kan tilføie, at jeg ikke troer, at det forholdes sig saaledes, som den ærede Krigsminister sagde, at der her slet ikke er Tale om et Embede, der medfører særlige Udgifter, thi jeg troer ikke, at man kan stille en Officer med Obersts Rang i Spidsen for en saa stor Underviisningsanstalt, mellem en Række af militaire og civile Lærere, og omgiven af et stort Antal unge Officerer og Officeraspiranter, uden nødvendigtvis at paalægge ham visse Udgifter. Han maa — jeg vil ikke bruge det Udtryk „repræsentere“, thi derved tænker man sig Luxusudgifter, derved tænker man sig noget Prægtigt —, men han maa af og til see Skolens Lærere hos sig, han maa i det Ringeste kunne være istand til, naar de samles hos ham for at holde Underviisningsraad, at kunne byde dem en Kop Thee, han maa kunne lade dem spise til Aften hos sig, ja, jeg vilde endogsaa ansee det for ganske naturligt, at Chefen for Officereskolen af og til kunde see nogle af de ældste og meest fremadstræbende Elever hos sig. Jeg troer altsaa, at denne Chefspost virkelig medfører Udgifter; jeg troer, at den bør medføre visse Udgifter, og derfor vil jeg votere for det foreslaaede Bestillingstillæg. Derimod troer jeg, at man egentlig svækker Argumentationen til Fordeel for dette, naar man vil sige, at Friboligen slet ikke har nogen oeconomicke Betydning. Hvad det øieblikkelige Forhold angaaer, saa vil der jo rigtignok, hvis de to første Linier af Lovforslagets § 1 ifølge Krigsministerens Forslag udgaae, indtræde den Mislig-